

at opnaa ved at gaa til en Forøgelse paa 15,000 Tønder, vilde andrage saadan noget som 276,000 Kr. Den højtærede Finansminister mente, at for at være paa den sikre Side kunde der ikke godt være Tale om Kompensation for mere end 200,000 Kr., men om det kunde man i alt Fald forhandle. Under Indtrykket af denne Forhandling gik Mindretallets Medlemmer ogsaa til Forhandlingen i Finansudvalget, og vi fordrede da Kompensation. Det lykkedes os imidlertid ikke at vinde Flertal for en saadan Fordrag, endskøndt vi fandt den meget moderat, idet vi kun fordrede Kompensation for omtrent det halve Beløb, ca. 100,000 Kr. Vi sagde som saa: Det er rimeligt at man letter en af de trykkende Stattebyrder paa et eller andet Punkt, naar Statskassen faar en saadan Indtægt paa en Gang, og vort Forslag gik da ud paa, at Finansministeren skulde bemyndiges til at eftergive Kulløden for Mejerierne. Vi raisonerede som saa: Landbruget er ved Forholdene paa Verdensmarkedet i Tidens Løb blevet tvunget til at gaa over til en helt anden Produktionsmaade af Smøret. Denne Omstændighed har gjort, at Landbruget har maattet bygge store og kostbare Mejerier, at det har maattet købe kostbare Maskiner, og i det hele taget maattet sætte en hel Del Kapital ind paa denne Sag. Og hvad gør saa Staten? Samtidig med at Landbruget maa bruge en hel Mængde Kapital for at komme over til en ny Produktionsmaade, beskatter Staten Landbruget ved denne Lejlighed, tvinger Landbruget til at betale Stat af de Maskiner, de Kul, den Dje o. s. fr. som det skal bruge. Den Produktionsmaade, som Landbruget saaledes gik over til og var tvungen til at gaa over til, har naturligvis været til Fordel for Landbruget — det er sikkert nok: den gamle Produktionsmaade vilde have været uholdbar at blive ved med i Længden, men den ny er jo slet ikke i den Grad fordelagtig og indbringende, at Landbrugerne ere komne paa den grønne Gren derved. Tværtimod er det meget trykkede Tider for Landbruget. Vi mente da, at der var god Grund til over for et Erhverv som Landbruget, der paa saa godt som intet som helst Omraade har nogen Beskyttelse, at give Finansministeren en saadan Bemyndigelse til at eftergive Kulløden — vi have jo i Forvejen en lignende Bemyndigelse for Finansministeren til at eftergive Saltløden. Men Flertallet i Udvalget satte sig derimod. Efter vor Mening kunde Sagen have beløbet sig til noget saadant som 100,000 Kr. om Aaret. Ifølge Ministerialtidende er Antallet af Maskinmejerier her i Landet 1,360, og sætter

man et gennemsnitligt Kulforbrug af mellem 4- og 500 Tønder om Aaret, vil man komme til omtrent 100,000 Kr. i Told. Det er ganske vist kun en Kalkule, det er ikke noget bestemt; man kan ikke opgøre det ganske bestemt; men det vil ikke blive meget urigtigt. Vilde det nu ikke være rimeligt, om man, naar Staten faar en forøget Indtægt paa 276,000 Kr. eller saa, benyttede Lejligheden til at give Landbruget den Smule Lettelse, som kan ligge deri, at Kulløden bliver eftergivet for Mejeriernes Vedkommende. Det var vort Standpunkt; men saa kom det Tidspunkt, som den ærede Ordfører refererede, da baade Flertallet og Finansministeren valgte at sætte Sagen ind paa Finansloven. Her under disse to Paragraffer, § 5, de direkte Afgifter, og § 7, Overskuddet af Klasse-lotteriet, kunde vort Endringsforslag ikke godt følge med, der kunde vi ikke godt møde op med Kulløden og sætte den ind paa en af disse to Paragraffer, og Følgen var, at vort Endringsforslag blev udelukket. Det er Grunden til, at vi ikke have tiltraadt disse Endringsforslag her. Jeg finder det urimeligt, at man giver sig til at forøge Statskassens Indtægter, uden at man samtidig tager Hensyn til, hvilke andre Byrder der muligvis kunne lettes. Men hvis man ikke gør det, er det bedre at opsætte hele Spørgsmaalet, indtil en Revision af vor Toldlovgivning foreligger. Ved en saadan Lejlighed kunde man da have anvendt denne forøgede Indtægt, som der her er Tale om, som Kompensation; thi ved den Lejlighed vil der sikkert blive Tale om Kompensation. Men det har Flertallet ikke gjort her; Flertallet har uden videre forhøjet den her omhandlede Indtægt uden at faa noget derfor. Det gaar Endringsforslagene ud paa; men det har Mindretallet ikke villet gaa med til og deltager derfor ikke i Indstillingen af Endringsforslagene Nr. 11 og 19.

Finansministeren (Lüttichau): Med Hensyn til de Bemærkninger, som fremkom fra den ærede Ordfører for Finansudvalget, kan jeg ligesom han udtale min Glæde over, at det er kommet til en Forstaelse om at tillægge Korskibejentene noget mere i Lønninger og overhovedet stille dem bedre, særlig ogsaa gennem de Alderstillæg, de nu ville erholde. Derved er jo denne Klasse af Bestillingsmænd for en Del bleven væsentlig bedre stillet end før, og jeg kan med Hensyn til det, den ærede Ordfører udtalte om Alderstillæggene, ganske slutte mig til den ærede Ordfører.

Det næste Punkt, den ærede Ordfører omtalte, var den Toldkommission, som det